

Vstupní vestibul a informační boxy již slouží na kraji občanům

25. 04. 2008 00:00

[id:6401|autor:Mgr. Jiří Langer|email:|telefon:|mobil:|aktualizace:]

Poslední dubnové pondělí se návštěvníkům představil nově zrekonstruovaný vestibul a vstupní hala budovy, v níž sídlí Liberecký kraj. Jedná se o poslední část rozsáhlých a několikaletých úprav objektu kraje.

„Tato vstupní hala byla rekonstruována s hlavním ohledem na potřeby veřejnosti. Díky odstranění původního schodiště z přízemí do prvního patra je vestibul prostornější a hlavně uzpůsobený handicapovaným. Občanům nyní nabízí slušné zázemí pro komunikaci s úřadem. Prostřednictvím nové techniky a kontaktního centra jim bude poskytnut maximální informační servis,“ uvedl hejtman Petr Skokan.

„Přál bych si, aby se nový vestibul stal pro veřejnost nejen místem zprostředkujícím informace, ale třeba i koutem pro krátké zastavení. K tomu budou vybízet výstavy, které chceme v budoucnu umísťovat právě zde,“ dodal.

Budova byla původně postavena pro potřeby Státního výzkumného ústavu textilního a její nové funkční využití si vyžádalo rozsáhlou rekonstrukci celého objektu. Náročnost obnovy ovlivnilo i to, že objekt vznikl v 70. letech. Bylo nutné postupně nově vyřešit požární ochranu včetně únikových cest, nevyhovující tepelné a hygienické normy použitých konstrukčních řešení a materiálů a v neposlední řadě specifické nároky správní budovy.

Při rekonstrukci vestibulu byly dřívější skleněné vstupní dveře nahrazeny otočným karuselem, který nejen zvyšuje bezpečnost procházejících osob, ale také snižuje tepelné ztráty ve vestibulu a zabraňuje tzv. komínovému efektu v celém objektu.

Otevřením zrekonstruovaného vestibulu nabízí kraj uživatelsky příjemné vstupní prostory, ve kterých veřejnost získá v kontaktním centru základní informace o činnostech krajského úřadu a některé jednodušší záležitosti zde i vyřídí. Novou úpravou přepážky kontaktního centra je oproti neuspokojivému předchozímu uspořádání umožněn důstojný přístup i imobilním občanům. Do budoucna je uvažováno, že v kontaktním centru ve vestibulu bude v případě potřeby umístěno pracoviště vyřizující i agendy Czechpointu. Zatím však tyto agendy nezatěžují krajský úřad do té míry, že by bylo nutné vytvořit nové pracovní místo.

„Nově byly ve vestibulu pro veřejnost umístěny tři informační boxy s přístupem na internet. Jeden z těchto boxů je nainstalován způsobem umožňujícím bezproblémový přístup imobilním občanům. Občané zde mají možnost získat nebo ověřit si potřebné informace zejména z oblasti veřejné správy.“

Konstrukce boxů zaručuje dlouhodobý bezporuchový provoz i při méně šetrném zacházení,“ řekl náměstek hejtmána Radim Zika..

Z vestibulu bylo odstraněno mohutné, v posledních letech již nefunkční schodiště. Na jeho místě vznikly prostory vhodné např. k pořádání výstav a obdobných akcí, a to včetně potřebného sociálního a hygienického zázemí. V souvislosti s dokončenou rekonstrukcí objektu připravil kraj výstavu s názvem „O tomto domě“. Výstava dokumentuje původní výstavbu a pozdější přeměny objektu. Jsou na ní k vidění např. zvětšené staré černobílé fotografie z období výstavby, fotografie dokumentující průběh rozsáhlé rekonstrukce, několik fotografií nových interiérů ale také souvisejících venkovních úprav parku a parkoviště. Výstava je doplněna o malý soubor fotografií některých významných osobností, které dům od vzniku kraje navštívily. Výstava bude přístupná pro veřejnost do 31. května 2008.

Nový vestibul umožňuje uskutečnit v něm některá menší pracovní jednání nebo zde strávit příjemnou formou a v příjemném prostředí dobu čekání na někoho nebo na něco. K tomu by mělo přispět i pro úřad možná trochu revoluční barevné ladění vestibulu.

Občané mohou přijít prohlédnout si vestibul včetně výstavy v kterýkoliv pracovní den nebo mají možnost spojit tuto návštěvu s prohlídkou celého objektu kraje dne 28.5.2008 od 10 do 17 hodin u příležitosti Dne otevřených dveří KÚLK a Dětského dne.

Investice do budovy krajského úřadu a jejího bezprostředního okolí 2000 – 2008

1. Rekonstrukce sídla Libereckého kraje byla dokončena v roce 2000, za celkové náklady ve výši 231 000,- tis. Kč
2. Do této rekonstrukce však nebyly zahrnuty prostory, které tehdy užívala na základě nájemní smlouvy banka GE Capital, jedná se o jihovýchodní část přízemí a 1. patra. Tyto prostory neprošly rekonstrukcí a byly předmětem stávající rekonstrukce pro využití krajským úřadem
3. Dále nebyly do této rekonstrukce zahrnuty úpravy prostor hejtmána ve 3. patře, svým rozsahem poměrně značné, neb umístění hejtmána bylo nutné změnit z důvodu zkapacitnění provozu v ulici Náchodská a tedy zvýšení hlučnosti na této straně objektu. Kanceláře hejtmána jsou nyní otočeny směrem k toku řeky Nisa. Dále úpravy vestibulu (také po Bance GE Capital), jedná se o odstranění schodiště do tzv. „skleníku“, který využívala zmíněná banka a úpravy tohoto vestibulu pro lepší podmínky komunikace s veřejností. Zde bude informační servis, prostory pro pořádání výstav, místa pro jednání a PC technika přístupná pro veřejnost – pro poskytování informací o úřadu, později i Czech Point a další služby.
4. V souvislosti se změnou organizačního řádu Krajského úřadu doznalo změn i 6. patro, kde byly upraveny kanceláře ředitele úřadu, zasedací místnost, kancelář koordinátora a vnitřního auditu
5. Současně s rekonstrukcí vestibulu byly upraveny a zrekonstruovány prostory v přízemí budovy, kde vznikly nové skladové sklady včetně regálové techniky a také strojovny

vzduchotechniky, byl odstraněn starý výtah v prostorách banky a opravena některá technologická zařízení.

6. Náklady na tuto etapu (pod body 2 až 5) jsou vyčísleny výší <?xml:namespace prefix = st1 />29 mil. Kč vč. DPH a smluvně ji zajišťovala stavební firma RS Liberec s.r.o.

Investice do výškové budovy a jejího okolí chronologicky:

- Rekonstrukce výškové budovy pro sídlo Libereckého kraje – 231.000,- tis. Kč (zahájeno v roce 1999, ukončeno v roce 2000, náklady byly tehdy nejnižší ze všech nově vytvářených krajů a Liberecký kraj byl první z hlediska ukončení rekonstrukce). Hrazeno z dotace MV ČR
- Ve druhé etapě bylo obsahem: demolice staré mazutové kotelny pro uvolnění prostoru pro výstavbu parkoviště, dodávka vstupních bezpečnostních turniketů, výstavba parkoviště pro 41 parkovacích míst, rekonstrukce mostu přes řeku Nisa a rekonstrukce energocentra. Celkové náklady: 19 500,- tis. Kč, hrazeno z dotace MV ČR.(2002–2003)
- Souběžně byl ve výškové budově vybudován prostor pro krizové centrum,(ve 2. poschodí), včetně veškerého technického zabezpečení, nákladem 12 000,- tis. Kč
- K 31. 12. 2004 byla dokončena rekonstrukce vedlejší budovy a náklad na tuto rekonstrukci byl ve výši 177.000,- tis. Kč. Hrazeno z rozpočtu Libereckého kraje, dotace MV ČR na tuto akci byla poskytnuta ve výši 16.000,- tis.Kč. Důvodem této rekonstrukce byla centralizace všech odborů do jednoho celku, odbor školství (cca 60 zaměstnanců) dříve sídlil ve vile na Masarykově třídě, kterou opustil, s tím souvisí i nárůst pracovníků z delimitací po zrušení okresních úřadů, a v roce 1999 ještě tyto údaje nebyly zřejmé. Zároveň vznikla potřeba zajistit větší kongresový sál, který kraji chyběl.
- K 31. 12. 2004 byl ještě zrekonstruován park, který navazuje na areál Krajského úřadu LK, za celkové náklady 4.000,- tis. Kč. Úpravy tohoto parku jsou velmi pozitivně hodnoceny veřejností. Hrazeno z rozpočtu Libereckého kraje.
- Kraj v loňském roce zahájil plnění veřejné zakázky – výstavba mostu před KULK, ale protože se vyskytly nové skutečnosti ve věci realizace protipovodňových opatření zařazené do INV plánu Města Liberce, byla výstavba mostu přerušena, došlo jen k přeložení kanalizačního sběrače a most bude zjednodušen, přeprojektován a umístěn i do jiného místa. O výstavbě však zatím nebylo rozhodnuto a bude zřejmě odložena.
- Liberecký kraj má dále v úmyslu – pro svůj rozvoj – získat do svého majetku celý areál, který v současné době spadá do vlastnictví Výzkumného ústavu textilních strojů. Jedná se o velké panelové parkoviště od chráněnky směrem k úřadu, a dále potom nízký objekt VÚTS a výrobní haly v navazující frontě budov pod ulicí Náchodská. K tomu jsou vedena jednání mezi vedením LK a VÚTS s tím, že vlastní koupi musí předcházet výstavba nových prostor VÚTS na průmyslové zóně a pak následné rekonstrukce prostor, které VÚTS opustí. Zde plánuje kraj umístění dalších provozů a subjektů, které jsou v užší součinnosti s KÚ. Odhad pořizovacích nákladů však zatím není upřesněn a v současné době LK ani tyto prostředky nemá.

Fotografická výstava „ O tomto domě“ mapuje historii sídla Libereckého kraje

Výstava fotografií nazvaná prozaicky „O tomto domě“, kterou pořádá odbor kanceláře ředitele KÚLK dokumentuje dobu výstavby a pozdějších proměn celého domu. Obsahuje asi 100 velkoformátových fotografií a doprovodný text. Budova byla původně postavena pro potřeby Státního výzkumného ústavu textilního a její nové funkční využití si vyžádalo rozsáhlou rekonstrukci celého objektu. Fotografie dokumentují jak dobu výstavby, tak pozdější rekonstrukce prováděné v domě a jeho okolí. Součástí výstavy je i malý soubor fotografií některých významných osobností politického, kulturního a sportovního života, které od vzniku krajů v roce 2000 navštívili jeho sídlo. Výstava potrvá do 30. května 2008 a je možné ji shlédnout v kterýkoliv pracovní den.

BUDOVA PŘED REKONSTRUKCÍ

Budova, v níž dnes sídlí Liberecký kraj, byla postavena v letech 1967–1976 pro potřeby Státního výzkumného ústavu textilního a Výzkumného ústavu textilní technologie. Byla postavena v údolí ohraničeném Lužickou Nisou a ulicí Náchodskou v Liberci, nedaleko městského centra. V době výstavby byla v těsné blízkosti objektu uvažována trasa vnitřního městského okruhu, která ale později nebyla realizována. Dům je se svými 21 podlažími nejvyšší budovou v Liberci a je i po letech jeho nepřehlédnutelnou dominantou.

Autorem budovy je architekt Zdeněk Plesník, v té době projektant „gottwaldovského“ Centroprojektu vzešlého z Baťova odboru výstavby. Tento odbor vyprojektoval mimo jiné proslulou správní budovu firmy Baťa, takzvanou „Jednadvacítku“. Ačkoli obě stavby vznikaly v různých režimech a pod různými projektanty, nesou celou řadu společných rysů. Kupříkladu využití páternosteru, který v Liberci vyjíždí dokonce o jedno patro výše než ve Zlíně, nebo osazení kolejnice na střešní terasu, která slouží k zavěšení pojízdné lávky na čištění fasády.

Dům nebyl navržen jako solitér, měl vyrůstat z rozsáhlejšího komplexu čtyřpodlažních horizontálních budov s příjezdovou lávkou přes řeku Nisu. Ostatní stavby ale nakonec nebyly realizovány podle původního projektu. Budovy, které v sousedství výškového objektu dnes stojí, tak nemají s Plesníkovým návrhem mnoho společného.

I to, že nakonec nedošlo k vyřešení přemostění řeky Nisy, která protéká jen pár metrů před hlavním vchodem, je důsledek „rozumově vychýlené“ doby, v níž se objekt stavěl. Součástí původního Plesníkova návrhu byl most v podobě obdélníkové piazzety, který by umožňoval důstojný vstup do budovy. Tento problém ostatně není vyřešen dodnes.

Ø Výstavba objektu byla zahájena 16. 12. 1966 a dokončena 21. 5. 1976.

Ø Investory výstavby bylo Ministerstvo spotřebního průmyslu a Ministerstvo všeobecného strojírenství Praha, Sdružení podniků textilního strojírenství Liberec, Výzkumný ústav textilní technologie Liberec a Státní výzkumný ústav textilní Liberec.

Ø Generálním projektantem stavby byl Centroprojekt Gottwaldov.

Ø Hlavním architektem Zdeněk Plesník

Ø Generálním dodavatelem stavby byla Konstruktiva, národní podnik.

Ø Generálním dodavatelem technologické části byl Strojintex Liberec.

Ø Celkové náklady stavby činily 79.651,- tis. Kč.

V době svého vzniku byl tento dům jedním z mála výškových objektů. Byl postaven technikou taženého betonového jádra a železobetonových zvedaných stropů, které se betonovaly na desce rozšířeného třetího patra. Fasádu nesou svislé ocelové „Y“ nosníky. Jednoduché hliníkové profily byly zaskleny dvojsklem s bronzovým nádechem. Mezivýplně tvořily hliníkové plechy s izolací z vnitřní strany. Objekt neměl otevíravá okna a větrání (klimatizování) se dělo pomocí parapetních jednotek (chlazení – topení), přes které byl přiváděn upravený vzduch z centrální strojovny, umístěné ve středu objektu (v 10. patře). Odvod vzduchu byl veden z chodby centrální průběžnou šachtou přes celou výšku objektu, odsávací ventilátor byl umístěn ve střešní nástavbě. Příčky byly řešeny převážně jako montované systémem ALPO.

Výrazným prvkem fasády je použití vkládaných parapetů, které opticky zdvojnásobují výšku domu. Mnohem zajímavější než fasáda a její technické provedení je nosná konstrukce tohoto výškového domu. Na tehdejší dobu zde bylo použito hned několik netradičních stavebních postupů. Schodišťová a výtahová jádra byla betonovaná systémem taženého bednění, který představoval velmi moderní technologii. Po jádrech byla vybetonována první tři podlaží – při jízdě páternosterem je dobře patrné zvětšení tloušťky desky třetího patra, které mělo funkci platformy pro přípravu a betonáž desek dalších podlaží. Poté byl použit systém zdviháných stropů, takzvaný „lift slab“, kdy jsou jednotlivá patra vybetonována v jedné úrovni a následně vysouvána nahoru.

Za pozornost stojí i konstrukce střešní nástavby, ve které je umístěna část strojů vzduchotechniky. Její řešení jako mostní lávky přeložené v podélném směru přes celý objekt, podepřené schodišťovými jádry a odsazené od střechy samotného domu na výšku jednoho patra jen završuje bohatou škálu konstrukčních řešení týkajících se pouze hrubé stavby. Související řešení vzduchotechniky (odsávání, nasávání, rozvodu teplého vzduchu a vytápění bez užití primárních topidel v jednotlivých místnostech) pak zcela zřetelně odkazuje na vysokou technickou vyspělost Baťova stavebního odboru, která zjevně nemohla být jen tak snadno zapomenuta.

V textu byly použity informace z následujících pramenů:

Zprávy památkové péče, ročník 65, číslo 5/2005, Obnova památek – památky z 20. století, Rostislav Švácha, Tři dobré rehabilitace poválečné architektury

ERA 21, 1/05, Rekonstrukce budov 20. století, Obnova objektu SVÚT v Liberci, Karel Novotný, SIAL

REKONSTRUKCE BUDOVY KRAJE

V 90. letech byla budova po zániku SVÚT převedena na okresní úřad, který měl za úkol budovu zrekonstruovat pro budoucí potřeby nově vznikajícího kraje. V souvislosti s novým funkčním využitím pak došlo k rozsáhlé rekonverzi celého objektu. To, že objekt vznikl v 70. letech, ovlivnilo náročnost obnovy v míře, kterou investor původně nečekal. Problematika požární ochrany včetně únikových cest, nevyhovující tepelné a hygienické normy použitých konstrukčních řešení a materiálů společně se specifickými nároky správní budovy jsou typickými problémy rekonverzí.

Původní objekt sloužil v podstatě jako vertikální hala, v jejíchž jednotlivých patrech byly umístěny zkušební a testovací stroje a která byla doplněna o několik příček tvořících kanceláře. Budova vlastně odpovídá administrativní budově výrazně lépe než jejímu původnímu využití, takže rekonverze nebyla v tomto směru nijak konfliktní. Lze dokonce říci, že právě dřívější vertikální hala pro stroje byla tím, co dříve budilo pozornost. Přesto, že při rekonverzi došlo ke změně barvy tónování zasklívacích desek, nedošlo k nijak radikální změně ve vnímání fasády jako celku.

Obnova objektu SVÚT za účelem vybudování sídla Libereckého kraje byla svěřena české architektonické kanceláři SIAL architekti a inženýři, s.r.o., Liberec. Kvalita práce této kanceláře byla oceněna již v roce 1969, kdy byla vyznamenána udělením ceny UIA Augusta Perreta architektu Karlu Hubáčkovi za jeho televizní věž na Ještědu. Projektant obnovy objektu SVÚT Ing. Karel Novotný si zjevně byl vědom hodnoty Plesníkovy díla a zejména jeho technického výkonu. Při opravě stavby neporušil její architektonický výraz a zachoval zajímavé prvky budovy, ačkoli budova není chráněnou památkou.

Zadání investora se v průběhu zpracování projektové dokumentace a po upřesnění požadavků ministerstva vnitra na zabezpečení objektu postupně rozšiřovalo. Přidaly se výsledky stavebně statického průzkumu, který prokázal dožití stávající fasády. Výměnu si vyžádaly i stávající příčky. Z původního objektu tak zůstala jen nosná konstrukce a základní technické řešení klimatizace. Navíc původní záměr, ještě před vznikem krajů, předpokládal v mnohem menší míře přenesení některých působností ze státu na vyšší územní samosprávné celky, a tak prvotní odhady o počtu cca 50 – 80 zaměstnanců krajského úřadu byly několikanásobně překročeny. Budova byla po celou dobu rekonstrukce z 50% obsazena a práce probíhaly za nepřetržitého stěhování kanceláří dle potřeby stavby.

Vzniklo nové dispoziční řešení jednotlivých pater, vyhovující provozu úřadu i předpisům ve

vztahu k užívání staveb osobami s omezenou schopností pohybu a orientace. Veškeré interiéry prošly zásadní změnou včetně vybudování moderního sociálního zázemí. Výměna fasády byla provedena tak, aby nezmizelo nic z jedinečnosti původního návrhu. Nové zasklení s lehce modrým nádechem má asi dvakrát nižší součinitel tepelného prostupu a přináší tak značné energetické úspory. Výrazně se zlepšil solární faktor zasklení současně se snížením reflexe a většího prostupu denního světla (61% oproti 45%).

Rekonstrukce přístavby, která byla až po několika letech dostavěna k původnímu věžovému objektu, má obvodové fasády na bázi montovaných keramických panelů. Nová fasáda objektu byla zateplena a původní okna ze zkorodovaných tenkostěnných ocelových profilů byla nahrazena hliníkovými okny s rámy v modré barvě se stejným zasklením jako u výškového objektu. Spodní část přístavby je po rekonstrukci využívána jako garáže pro autoprovoz.

Výraznou částí obnoveného komplexu se stal vchod do budovy – vstupní portál. Ten je s vlastní budovou spojen transparentním perspektivně se zužujícím tunelem se zachovanými původními železobetonovými nosníky, které byly pouze sanovány.

Při závěrečné části rekonstrukce bylo ve vestibulu odstraněno dřívější schodiště z přízemí do prvního patra, které v posledních letech jen zbytečně zabíralo prostor a nebylo používané. Vchod byl doplněn o otočné karuselové dveře zvyšující bezpečnost procházejících osob a zejména snižující tepelné ztráty ve vestibulu a zabráňující tzv. komínovému efektu v celém objektu.

Souběžně se stavebními úpravami objektu bylo dotvářeno i okolí budovy. Byl kompletně zrekonstruován a zprůchodněn dlouhodobě chátrající park v sousedství budovy kraje. Park je od té doby hojně využíván nejen jako přístupová cesta ke kraji, ale zejména k průchodu z jedné části města do druhé a k odpočinku. Bylo navrženo a realizováno osázení střechy energocentra. Tento okrasný zelený prvek je však k vidění pouze z budovy.

Na pozemku mezi parkem a budovou bylo vybudováno parkoviště pro 40 vozidel. Kompletně zrekonstruován byl také příjezdový most k tomuto parkovišti.